

ת"פ (טבריה) 52692-02-22 - מדינת ישראל נ' י' א' א'

ת"פ (טבריה) 52692-02-22 - מדינת ישראל נ' י' א' א' שלום טבריה

ת"פ (טבריה) 52692-02-22

מדינת ישראל

נגד

י' א' א'

בית משפט השלום בטבריה

[10.09.2024]

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם וח' א' ס' (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו והתגררו יחד בביתם בשכונה המזרחית, רחוב ***** בתאריך 11.2.22 סמוך לשעה 22:00 חזר הנאשם לבית, האיר בפנס של הטלפון הסלולארי בפניה של המתלוננת, הנאשם תפס את המתלוננת מזרועותיה והושיב אותה במיטה. הנאשם והמתלוננת החלו בויכוח ביניהם במהלכו אחז הנאשם בשתי ידיו בצווארה של המתלוננת. המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם וצעקה. הנאשם הטיח במתלוננת חשדותיו כלפיה, תפס בזרועה ולקח אותה לסלון הבית, שם הושיב אותה על הספה. המתלוננת פתחה את החלון וצעקה לעזרה, הנאשם הגיע אליה הרחיקה מהחלון וסגר את דלת הבית באמצעות מנעול עליון. הנאשם הלך למטבח, פתח מגירה בה מאוחסנים סכינים. המתלוננת שחששה מכוונותיו של הנאשם רצה לכיוון הדלת פתחה את המנעול העליון ויצאה לחדר המדרגות בבניין. המתלוננת ניגשה לדלת השכנה ש', דפקה על הדלת וצעקה לעזרה. הנאשם יצא, משך את המתלוננת לכיוון הבית. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת מספר המטומות מתחת לסנטר, המטומה בזרוע ימין קרוב למרפק והמטומה בזרוע שמאל שהן חבלות של ממש.

בשנת 2021, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק בחודש יולי או אוגוסט כשהמתלוננת עזבה את הבית לבית הוריה, התקשר אליה הנאשם ואמר לה שאם לא תחזור ישגע אותה.

במעשיו האמורים תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה לחבלות של ממש.

3. ביום 09.05.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הנאשם הופנה לתסקיר שירות המבחן והתביעה לא מתחייבת להמלצות התסקיר. כמו כן, ב"כ הנאשם ביקש שתיבחן שאלת ביטול ההרשעה.

4. תסקיר שירות המבחן: הנאשם הופנה לשישה תסקירים.

מתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש ביום 06.11.22 עולה כי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מהתסקיר השני מטעם שירות המבחן הוגש ביום 24.02.24 עולה כי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מהתסקיר השלישי מטעם שירות המבחן הוגש ביום 10.07.23 עולה כי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מהתסקיר הרביעי מטעם שירות המבחן הוגש ביום 07.12.23 עולה כי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מהתסקיר החמישי מטעם שירות המבחן עולה כי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מהתסקיר השישי מטעם שירות המבחן עולה כי שירות המבחן חוזר על המלצתו להטיל ענישה טיפולית בדמות צו

מבחן לתקופה של שנה, צו של"צ בהיקף של 240 שעות במסגרת נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין הטלת

התחייבות כספית ולהימנע מהרשעת הנאשם.

5. ביום 08.07.24 טענו הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה (ת/1):

א. לטענת ב"כ המאשימה הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ערכים הנוגעים לשלמות גופו של האדם, כבודו ותחושת הביטחון. עוד הוסיפה כי מעשי אלימות במשפחה נתפסים כבעלי חומרה יתרה משום שאלה בדרך כלל נעשים בחדרי חדרים רחוק מעיניהם הרואות של הרשויות ומבוצעות כלפי קורבן אשר אינו מספר משיקולים רבים בהם שמירה על התא המשפחתי.

ב. ביחס לביטול הרשעת הנאשם ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במעשים חמורים אשר לא עומדים במבחן הראשון ואי הרשעתו תפגע באינטרס ציבורי. עבירת אלימות אשר גרמה לחבלה של ממש, דהיינו, עבירה מסוג פשע. עבירות אלה בפרט שמדובר באלימות במשפחה ומיגורם מהחברה הינו אינטרס ציבורי מובהק (שיקולי הרתעת הרבים והיחיד). עוד הוסיפה כי לא נעלמה מעיניה המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם משיקולי שיקום והשלכות הרשעתו בדין על המשך עיסוקו כעורך דין. אך הפסיקה התייחסה לכך שאין להסתפק בהמלצה זו בלבד אלא על הנאשם הנטל להוכיח כי הרשעה אכן תפגע בו. דבר שלטענתה לא הוכח.

ג. בהקשר זה הפנתה לרע"פ 1454/21 פלוני נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בגין עבירת תקיפת בת זוג (אירוע אחד בודד), ערעור בבית משפט מחוזי התקבל והנאשם הורשע, ערעור לבית המשפט העליון נדחה. לרע"פ 1947/22 שריף קבהא נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בעבירת תקיפה- מחנך (הנאשם) תקף תלמיד, ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והנאשם הורשע, ערעור לבית המשפט העליון נדחה. לרע"פ 8755/21 איאד אבו עראר נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בגין עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג (מס' אירועים, הרשעה תשפיע על עתידו המקצועי- הסמכתו כרופא) ערעור בבית משפט מחוזי התקבל והנאשם הורשע, ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ד. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה ב"כ המאשימה מבקשת לקבוע מתחם עונש הנע בין 6 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל והפנתה לרע"פ 361/16 עזאם נ' מדינת ישראל המערער הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, על רקע חשדו כי המתלוננת "מחפשת גברים" הכה את המתלוננת באמצעות צינור מים בגבה ועל ידה. בית המשפט העליון אישר את קביעת העונש ע"י המחוזי והותיר את העונש בן 7 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. לרע"פ 6466/17 אביבי נ' מדינת ישראל המערער הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים וכליאת שווא. הנאשם והמתלוננת היו בהליכי גירושין, עת רצתה המתלוננת לצאת מביתה עם ילדיה, משך אותה חזרה לתוך הבית, נעל את הדלת והמתלוננת נכנסה לחדר השירותים ונעלה עצמה בפנים. במועד השני, סטר על פניה בחוזקה, בהמשך איים הנאשם על חיי המתלוננת כי יפגע בה ובילדיה. באישום השלישי, מנע את יציאת המתלוננת מהבית. הורשע לאחר ניהול הוכחות, עבר פלילי, נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה. לרע"פ 1805/11 שמיל שמחייב נ' מדינת ישראל המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לאחר שהכה באשתו מכת אגרוף בעינה הימנית הוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לת"פ (שלום-ק"ש) 540-12-15 מדינת ישראל נ' פלוני לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ג), לאחר ניהול הוכחות בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים שמתוכם 8 במצטבר. לת"פ (שלום-רמלה) 37124-04-16 מדינת ישראל נ' בשקין לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ג), והושת עליו במסגרת הסדר בין הצדדים 8 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת 5 חודשי מאסר על תנאי חלקם בחופף. לת"פ (שלום-חדרה) 46670-01-18 מדינת ישראל נ' גורבאן נאשם שיוחסה לו עבירה לפי ס' 382 (ג) ו-382 (ב) הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה של 8 חודשים חלקו במצטבר וחלקו בחופף כל שסה"כ הושתו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. לת"פ (שלום-חדרה) 55398-05-17 מדינת ישראל נ' מר מחאמיד לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ג) והושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. לת"פ (שלום-רמלה) 12048-12-18 מדינת ישראל נ' אלולו לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ב) והושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל. לת"פ (שלום-חדרה) 34626-07-18 מדינת ישראל נ' יונס נאשם שיוחסה לו עבירה לפי ס' 382 (ב) ו-382 (ג) בשני האישומים הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. לת"פ (שלום-רמלה) 948-09-19 מדינת ישראל נ' סלימאן לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ב) והושתו עליו 11 חודשי מאסר בפועל. לת"פ (שלום-נצרת) 43471-04-17 מדינת יש מדינת ישראל נ' אלמישלי לנאשם יוחסה עבירה לפי ס' 382 (ב) ואיומים. הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל.

ה. ב"כ המאשימה סבורה שהנאשם טרם עבר שיקום של ממש אלא נמצא בשלבים של הליך טיפולי בלבד וכי לא ניתן להסתפק בצו מבחן של שנה כדי להצדיק הימנעות מהרשעה במקרה זה או לבטח סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא. ב"כ המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי לקורבן העבירה והתחייבות. טיעוני ב"כ הנאשם (נ/1):

א. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הנאשם הינו עורך דין במקצועו, נעדר עבר פלילי, אב לשני ילדים נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין והוא המפרנס היחיד.

ב. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע נקודתי בודד שארע לאחר עשר שנות נישואין עם המתלוננת.

ג. בעניינו של הנאשם הוגשו שישה תסקירים אשר מעידים על כבדת הדרך שעבר הנאשם מקצה לקצה עד אשר דרכו הוכתרה בהמלצה חיובית מטעם שירות המבחן. לטענת ב"כ הנאשם מעיון בתסקירים שהוגשו במסגרת ההליך ניתן לראות שמדובר באדם שעמד על הפסול במעשיו, עבר דרך ארוכה וקשה המלוות ברצון אמיתי לשינוי ושיקום, החל מטיפול פרטני אליו נרתם הנאשם מיזמתו ועל חשבונו הפרטי ועד לשילובו בסוף שנת 2023 בקבוצה טיפולית ייעודית מטעם שירות המבחן.

ד. לטענת ב"כ הנאשם במקרה זה לא היה תכנון מוקדם, האירוע קרה לאחר וויכוח בין המתלוננת לנאשם. מבלי להקל ראש בעבירה המיוחסת ובערך המוגן של משפחה מדובר בחבלות שטחיות ואלומות ברף הנמוך, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והוכיח את מידת יכולתו להפיק תועלת מהטיפול שניתן משירות המבחן. ה. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי שירת המבחן הגיע למסקנה חד משמעית כי הרשעה בדין תוביל לפגיעה ישירה בעיסוקו של הנאשם ועתידו במיוחד שמדובר בעורך דין בתחום הפלילי. הרשעה תביא לשלילת רישונו כעורך דין ואף למניעת הנאשם מביקורי עצורים וייצוג בפני וועדות שליש בתוך בתי הסוהר וזאת בהתאם לנהלי שב"ס (לא הוגשה אסמכתא). הנאשם מצליח בתחום עיסוקו, רכש משרד חדש בבניין חדש, הגדיל את עסקו, יש לו עובדים שכירים תחתיו אשר גם יפגעו. ביחס לנזק תעסוקתי מוכח הגיש ב"כ הנאשם מסמך מלשכת עורכי הדין אשר אין אפשרות לתת לו תשובה בנושא (נ/2). אך לטענת ב"כ הנאשם לפי השכל הישר כאשר יעמוד בפני ועדת האתיקה בעודו מורשע בעבירת אלימות הסיכוי לשלילת רישונו כעורך דין גבוה. ו. ב"כ הנאשם מבקש לקבוע את מתחם העונש בין אי הרשעה למאסר מותנה בליווי מרכיבים נוספים.

ז. ביחס לבקשת ב"כ הנאשם לביטול הרשעת הנאשם מפנה להלכת כתב. לטענתו הנאשם עומד בחריג לאי הרשעה: התנאי הראשון: הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום ובעתיד הנאשם- שירות המבחן עמד על פגיעה ממשית בשיקומו ועתידו של הנאשם אם יורשע, הרשעתו תוביל לשלילת רישיונו כעורך דין והפסקת עבודתו באופן מידיי דבר אשר ישליך על סיכויי שיקומו וחזרתו לנורמה. התנאי השני: סוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן משמעותי בשיקולי ענישה אחרים: לטענתו טיב העבירה ונסיבותיה מאפשרות לחרוג לאור מיקום האירוע ברף נמוך. עוד מפנה לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין וטען כי בית המשפט יכול לסטות ממתחם העונש שכן מדובר במקרה חריג של נאשם שהשתקם או שיש לו סיכוי ממשי לשיקום. כך אפשר ללמוד מתסקירי שירות המבחן. הפנה לרע"פ 5066/09 ירין אוהיון נ' מד"י שם הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר עבירות, ביניהן אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, התפרצות, גניבה, הונאה בכרטיסי חיוב ועוד. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי- נדחה. הוגשה בקשת רשות ערעור לעליון אשר התקבלה ונקבע על אף השיקולים לחומרה העומדים כנגד המבקש, הרי שבאופן חריג ובשל נסיבות המקרה המיוחדות, יש לתת משקל יתר לפן השיקומי, לאור הליך השיקום המוצלח שעבר המבקש, במובן זה שהופחתו 18 חודשים מעונש המאסר בפועל אשר נגזר על הנאשם, כך שעונש המאסר בפועל יעמוד על 36 חודשים בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

ח. הפנה לאסופת פסיקה מקרים דומים וחמורים בהם ביטלו בתי המשפט את הרשעת הנאשמים ובחרו בדרך השיקומית:

לת"פ (מחוזי-חיפה) 27397-02-11 מד"י נ' בויראת ואח' בית המשפט המחוזי ייחס לנאשמים עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ונמנע מהרשעת הנאשם 2 עו"ד במקצועו אשר סיים לימודי תואר שני במשפטים ובהכנה לדוקטורט. תסקיר חיובי, נעדר עבר פלילי, חלוף זמן מביצוע העבירה 10 שנים. הוטל עליו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן 240 שעות ופיצוי למתלוננים 1,000 ₪.

ע"פ (חיפה) 53589-03-23 מד"י נ' ניקיטה שלומוביץ בית משפט השלום נמנע מהרשעתו של הנאשם והטיל עליו צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכה ישתלב בהליך טיפולי שהתווה לו שירות המבחן, זאת לאחר שנקבע, בהתאם להודאתו, כי ביצע עבירות של תקיפת קטין וחסר ישע ועבירת תקיפה (סתם). ערעור לבית המשפט המחוזי על קלות העונש נדחה.

לעפ"ג (מרכז-לוד) 54071-05-13 פלוני נ' מד"י בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג, הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי ביחס להרשעה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וביטל את הרשעת הנאשם. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, עבר טיפול ושולב בקבוצה טיפולית באלמ"ב. לת"פ (ראשל"צ) 28984-08-21 מד"י נ' בלזר נאשם אשר ביצע עבירת תקיפת בת זוג, אירוע בודד, הוגש הסכם העבודה של הנאשם ברשות שדות התעופה (נ/1 ממנו עולה, בסעיף 9 להסכם, כי המעסיקה תהיה רשאית להפסיק את ההעסקה לאלתר, בין היתר, במקרה בו הוגש נגד העובד כתב אישום בגין עבירה שיש עמה קלון או עבירה המטילה דופי מוסרי. כלומר הוכח נזק תעסוקתי עתידי אם יורשע. בית המשפט ביטל את הרשעתו בדין והטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלוננת.

לת"פ (נת') 25802-03-21 מד"י נ' פלוני נאשם אשר ביצע עבירת תקיפת בת זוג ואיומים, אירוע בודד, המתלוננת לא חוששת מפניו, הנאשם עובד כקבלן משנה של חברה בינלאומית כמתקין מוסמך של מסלולי כדורת, ונדרש להציג מרשם נקי מהרשעות. הנאשם בעל התמחות במקצוע ייחודי, שמעטים בעולם שותפים לו. הוא הציג תעודת הסמכה ומכתבים משתי חברות אמריקאיות - האחת בה הוא מועסק והאחרת שעבד עבודה בעבר ועתיד לשתף עמה פעולה בעתיד, מהם עולה הצורך בגיליון רישום פלילי נקי לצורך המשך עבודתו עמן.

לת"פ (רחובות) 8242-01-21 מד"י נ' ביטון הורשע לאחר ניהול הוכחות בתקיפת בת זוג, מתלוננת אשר איימה על הנאשם פעמים רבות, קשר זוגי לא תיקן במסגרתו המתלוננת לא הסכימה לנאשם להתראות עם ילדיו מנישואיו הקודמים או להפגיש בין ילדיהם לילדיו האחרים. במקרה אחר המתלוננת זרק שלט על הנאשם אשר גרם לו לחבלה קלה ואף נעצה בו את ציפורניה. אירוע בודד, כתגובה להתנהלות המתלוננת לאור כל האמור לעיל, בוטלה הרשעתו.

לת"פ (שלום-כ"ס) 37463-01-20 מד"י נ' מונטאוריאנו הנאשם הורשע בעבירת תקיפת סתם בת זוג, אירוע בודד, כתגובה להחזיר לידי את הטלפון שלו שלקחה המתלוננת, ולא כאירוע אלים ותוקפני מכוון, הנאשם בן 60 עובד בחברת "אגד" המספקת לו חדר למגורים, אומנם לא הוכח נזק תעסוקתי עתידי בטוח אך הנזק שעלול להיגרם לנאשם באם יפוטרו הינו גדול ביותר. מקום עבודתו של הנאשם באגד, הוא עבורו מקור פרנסה, קורת גג, עיסוק, כבוד עצמי ומעגל חברתי. זהו כמעט כל עולמו של הנאשם, פשוטו כמשמעו. הרשעתו בדין בוטלה.

לת"פ (י-ם) 19356-10-19 מד"י נ' ביטון הנאשם הורשע בתקיפת סתם, אימים והיזק לרכוש במזיד, נאשם הסובל מסכרת נעורים, לא היה מאוזן בתקופת האירועים, מטופל בהליך שיקומי ולמרות שלא הוכח נזק עתידי מוכח בית המשפט קיבל את טענת המתלוננת והנאשם באם יורשע הרשעתו תוביל לסיכול קבלתם כחברי משק ביישוב בו הם מתגוררים, הרשעתו בדין בוטלה.

לת"פ (חיפה) 18524-05-19 מד"י נ' פלוני הנאשם הורשע בתקיפת סתם בת זוג, אימים והיזק לרכוש במזיד, המתלוננת הביעה עמדה סלחנית, הנאשם מעוניין להתגייס למרות שאינו חב בגיוס סדיר והרשעתו תפגע באפשרות זו, עבר הליך טיפולי, מצוי בתחילת דרכו התעסוקתית, הרשעתו בדין בוטלה.

לת"פ (נצ') 18192-04-19 מד"י נ' אדנה נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות בהיזק לרכוש במזיד ותקיפת סתם בת זוג, נעדר עבר פלילי, הנאשם טען כי מתחיל ללמוד תוכנה ומטעם חברת הייטק בה עומד להתחיל את לימודיו אשר התחייבה לקבלו לעבודה בסיום הקורס ונאמר לו שתיק זה עשוי לפגוע בעבודתו, במקרה זה מדובר באירועים ברף הנמוך וחלוף הזמן (5 שנים) ומכאן קבע בית המשפט שמדובר בסיכון ממשי לפגיעה בנאשם ובוטלה הרשעתו בדין.

לת"פ (י-ם) 54442-01-19 מד"י נ' הרוש הנאשם הורשע בעבירות אימים ותקיפת סתם בת זוג, השתלב בטיפול, המתלוננת ציינה שהוא אדם טוב ואין בין השניים קשר היום, נהג רכב ציבורי (נהג מונית), וזהו מקור פרנסתו, בית המשפט קבע כי ידוע שרישיון רכב ציבור דורש היעדר עבר פלילי, ועל-כן יש מקום להניח שייגרם לנאשם נזק שיכביד על יכולתו להתפרנס וביטל את הרשעתו בדין.

לת"פ (פ"ת) 16594-06-17 מד"י נ' שור ניסיון תקיפת בת זוג, הנאשם העיד כי הוא נגר עצמאי המשמש קבלן משנה להתקנת ריהוט של חברת "זדקה" וכלל פרנסתו נובעת מעבודות אותן מקבל מחברה זו. הוגש מכתב מטעם חברת "זדקה" המציין כי במקרה והנאשם יורשע, יאלצו להפסיק את העסקתו בחברה. וזאת לנוכח עבודתו במשרדי ממשלה ומשרדים ציבוריים, לנוכח העובדה כי מדובר במקרה בודד, ברף הנמוך, נמצא בטיפול ונזק תעסוקתי עתידי בית המשפט ביטל את הרשעתו בדין.

לת"פ (ק' גת) 51155-03-17 מד"י נ' אשטמקר נקבע בהסדר בין הצדדים כי הנאשם אשר עבר עבירת תקיפת בת זוג לא יורשע, הנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה, נעדר עבר פלילי, עמדת המאשימה אשר בהיותה אמונה על האינטרס הציבורי, נתנה הסכמתה להימנע מהרשעת הנאשם בית המשפט מצא לנכון לכבד את ההסדר.

ולת"פ (ת"א) 20556-08-16 מד"י נ' פורן הנאשם הורשע בעבירות אימים ושיבוש הליכי משפט, נעדר עבר פלילי, הליך גמילה אינטנסיבי, הנאשם לא הציג נזק תעסוקתי קונקרטי אך נוכח סיום לימודיו האקדמיים, כניסתו לעולם העבודה, נסיבותיו האישיות בית המשפט ביטל את הרשעתו בדין.

ט. במעמד הדיון הפנה ב"כ הנאשם להחלטה של בית משפט שלום בנתניה (כב' השופט גיא אבנון) בעניין אי הרשעה בת"פ 25802-03-21, שם בית המשפט קבע על אף שאין אינדיקציה מוחשית לפגיעה, ניתן לא להרשיע. והפנה לפסיקה מתוך גזר הדין: רע"פ 8215/16, אברהם יצחק נ' מ"י, ע"פ 4466/13, פורטל נ' מ"י, רע"פ 3446/10, אלחלים נ' מ"י, עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 66903-07-20, אבו מדיעם נ' מ"י, עפ"ג (מחוזי ירושלים) 20164-11-19 מ"י נ' כן, במקרים אלה ורבים אחרים שהפנה ציין שאין פגיעה ישירה ובית המשפט אימץ את המלצת שרות המבחן. י. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם "טעם" תקופה משמעותית של שלילת חירות החל ממעצרו מאחורי סורג ובריח למשך 12 ימים בכלא צלמון (בין התאריכים 12.02.22-24.02.22) ומעצר בית מלא ללא חלונות למשך שלושה חודשים עד להקלה בתנאי מעצרו והותרתו במעצר בית לילי למשך יותר משנה. יא. ב"כ הנאשם ציין כי היום בני הזוג החליטו להיפרד, שומרים על כבוד הדדי ומגדלים את ילדיהם בכבוד. יב. ב"כ הנאשם מבקש לקבל את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם והטיל הנאשם צו מבחן בהתאם להמלצה.

דברי נאשם לעונש: הנאשם טען כי המעמד הזה אינו קל מבחינתו. הוא רגיל להיות זה המייצג את הנאשמים וכעת הוא מדבר כנאשם. טען שלפני שנתיים וחצי עשה טעות חייו עליה הוא משלם מחיר כבד. המעצר היווה עבורו טלטלה בעודו יושב בתא מעצר עם אנשים שייצג והוא מכיר כעו"ד נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין..

6. דיון והכרעה: הרשעה או אי הרשעה

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, תסקירי שירות המבחן ומכלול הנסיבות מצאתי כי נוכח נסיבותיו החריגות של תיק זה, יש לבטל את הרשעת הנאשם בדין ולקבל את המלצת שירות המבחן ואנמק: הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, קבע בית המשפט העליון בעמ' 683, כי: "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן."

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב"), במסגרת הלכה זו נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

באשר לסוגיית ביטול ההרשעה ראו ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין, תק-על 2007(3), 3596, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי."

כן ראו ע"פ (חי') 34307-12-10 ליאור בן אברהם סובוטניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7/4/11), שם בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על פסק דין בו הורשע המערער על פי הודאתו במעשה מגונה בפומבי והחליט להימנע מהרשעתו בדין, לאור אופי העבירה, גילו של המערער והיותו ללא עבר פלילי, וכך נקבע, בין היתר, בפסק הדין: "בע.פ. 9090/00 בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 22/2/2001, (פורסם ב"נבו"), היה מדובר במערער שהוא ושותפו חברו לביצוע שוד בקיוסקים בעיר העתיקה בבאר שבע. לשם כך הצטיידו בנשק מסוג רימון, סכינים, אלה וכובעי גרב. הם נסעו מדימונה לבאר שבע כשעימם הציוד האמור, והסתובבו בעיר העתיקה במטרה לחפש יעד לביצוע המתוכנן. הם נעצרו כשהם עומדים בתחנה המרכזית. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק (עבירות החמורות בהרבה מהעבירה שבה הורשע המערער בעניינו).

בית המשפט העליון, בפרשת שניידרמן הנ"ל, החליט לקבל את ערעורו של המערער ולבטל את ההרשעה ועונש המאסר המותנה שהוטל עליו, והורה על מבחן ללא הרשעה ועל ביצוע 300 שעות לתועלת הציבור. בית המשפט נימק את דבריו, בין היתר, באומרו כי למרות שמדובר בהתלבטות לא קלה, הרי ש"האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העבריין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך".

ו. סבורני כי איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס האישי של המערער שלפנינו מוביל למסקנה כי עלול להיווצר פער גדול מדי בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית של המערער שלפנינו לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה.

אשר על כן, נראה לי נכון וצודק יהיה להורות על קבלת הערעור. סבורני כי נוכל להבטיח שהמערער ימשיך ויתמיד בקבלת הטיפול שלו הוא זקוק, זאת באמצעות פיקוחו של שירות המבחן. כמו כן נראה לי כי ראוי שנטיל על המערער ביצוע שירות לתועלת הציבור". סוג העבירה וטיבה

במקרה שבפניי עסקינן בעבירת תקיפה סתם- בן זוג מסוג פשע אותה ביצע הנאשם כנגד אשתו (בזמן הגשת כתב האישום המתוקן), עבירות שהמחוקק קבע עונש מרבי של שש שנות מאסר. ככלל אין מקום לביטול הרשעה בעבירות אלימות במשפחה, על בתי המשפט והחברה לפעול למגורן וישנו אינטרס ציבורי מובהק לכך.

אך למרות זאת יש לזכור שענישה הינה אינדיבידואלית ויש לבחון כל מקרה לגופו, בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך: ע"פ 8169/20 חיים שלום נ' מדינת ישראל (26.08.21):

"ברם, מלאכת הענישה - ובכלל זאת האפשרות של אי-הרשעה - היא אינדיבידואלית ונעוצה בנסיבות המעשה והעושה. לא די אפוא להסתפק בכותרת העבירה, אלא יש לבחון את העבירה כפי שבוצעה".

התייחסות נוספת בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007):

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון" (פסקה 11).

מעיון בכתב האישום המתוקן ניתן למקם את ביצוע העבירות על ידי הנאשם ברף הנמוך של עבירת האלימות, אין שימוש בנשק קר או חם, מדובר באיום גבולי ולא בפגיעה בגוף מה גם שבכתב האישום המתוקן נמחקה עבירת האיומים ומבלי להמעיט בפגיעה במתלוננת החבלות לא הובילו לטיפול רפואי או אשפוז. מדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, הביע חרטה, לקח אחריות על מעשיו, לא ביצע עבירות נוספות ממועד הגשת כתב האישום ושירות המבחן סבור כי יש להימנע מהרשעתו. בתיק הוגשו שישה תסקירים מטעם שירות המבחן, מעיון בהם ניתן לראות כי מדובר בנאשם אשר הבין את הפסול במעשיו, השתלב כנדרש בהליך טיפולי פרטני וקבוצתי בשירות המבחן והיחסים בינו לבין המתלוננת כיום ממוקדים ועניינים סביב הסדרי הראיה. המתלוננת שללה אירועים אלימים או חריגים חדשים תוך שהביעה תקווה שימשיכו לנהל שיח פתוח סביב הסדרי הראיה ועניינים הקשורים לילדיהם. פגיעה חמורה בשיקום הנאשם

שירות המבחן התייחס לנזק אשר עלול להיגרם לנאשם היה ויורשע: לאחר הליך טיפולי ממושך בתסקיר החמישי (מתוך שישה תסקירים) ניתנה המלצה לביטול הרשעת הנאשם נוכח הצלחתו למנף את הזמינות הטיפולית שניתנה לו ולהתגייס להליך טיפולי ייעודי בשירות המבחן המסייע לו להרחיב ערנותו למצבי סיכון בהתנהלותו. שירות המבחן הצביע על הנזק העתידי בהרשעתו והוא פגיעה בתחום עיסוקו לרבות שלילת רישונו לעסוק כעורך דין. על התפתחות הדין הנוגע להגמשת דרישת הנזק הקונקרטי, כאשר עומדת תכלית שיקום העבריין התייחס בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (09.03.22): "הכלל הוא שהשימוש בכלי של ביטול ההרשעה יעשה כחריג שבחריגים, וזאת לצד הוכחת הנזק הקונקרטי והנטל להוכחתו [ראו למשל רע"פ 3958/17 אלימלך נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.6.2017); רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.1.2015); רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.5.2019)]. עם זאת, גם בהקשר של הנזק הקונקרטי מצאנו בשנים האחרונות אפשרויות הגמשה במקרים המתאימים, כאשר כאמור עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים אפשרה זאת, על מנת לאפשר לעבריין להשתקם ולחזור להשתלב בחברה היצרנית ובקהילה [למקרים שכאלו ראו למשל ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.2001); ע"פ 3554/16 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.6.2017)]. לטעמי, בהקשר של הנזק הקונקרטי, נכון להתבונן על כל נאשם ונאשם. לכל אדם קיימים מאפיינים אחרים, הוא נמצא בסביבה מסוימת ואורח חייו ייחודי. על כן, נזקו יהיה לא אחת תלוי בנתוני האישיים, בנתוני סביבתו, הקהילה, התרבות וכיוצ"ב נתונים המשפיעים על יכולת התקדמותו והתפתחותו של אדם בסביבתו" וכן בעניין קיזר שלעיל ניתנה רשימה לא סגורה של שיקולים אשר יש לבחון בכל מקרה:

"יש לבחון קונקרטי את חלקו של העושה במכלול האירוע, האם מדובר במעידה חד פעמית או במאפיין התנהגותי וכן יש לבחון גם את התנהגותו של העושה לאחר האירוע ובכלל זה את אופן נטילת האחריות ולא פעם גם שיקולי חרטה לניסיונות להקטין את הנזק. אין מדובר כמובן ברשימה סגורה של שיקולים וכל מקרה יהיה לגופו"
באשר לנזק התעסוקתי המוכח מצאתי כי הנאשם הוכיח הסיכון לשלילת רישונו כעורך דין, ונראה כי וועדת האתיקה המחוזית של עורכי הדין גנזה את התלונה נוכח העדר גזר דין חלוט אשר עשויה להיות לו השפעה בוועדה נוספת (2/נ). בנוסף הגיש ב"כ הנאשם התייחסות מגורמי שב"ס להרשעת הנאשם בדין שכן מדובר בעורך דין פלילי הנדרש באופן תדיר במסגרת תפקידו לפקוד בתי סוהר בביקורי עצורים ואסירים. בתגובה נמסר כי הרשעת עורך דין אינה מעוגנת בתקנות ובחוק אך מהווה שיקול בידי קצין האסירים לביצוע בדיקה קפדנית יותר לפני הכנסתו של הנאשם לפגוש עצורי. עוד אוסיף כי סמוכים כל שולחנו של הנאשם שני ילדיו אשר נתונים במשמורתו בהתאם להחלטת נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין והוא המפרנס היחיד. מכאן כי פגיעה תעסוקתית בנאשם בעקבות הרשעתו בדין תביא לפגיעה בכל בני משפחתו ולא מן הנמנע כי גם במתלוננת.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 טאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (נבו) 30.12.2020 ניתנה התייחסות להשפעתה השלילית של הרשעה בדין לנאשם המעוניין לקבל רישיון רפואה. "סבורני כי קיימת הסתברות קרובה למדי שהמערער ייתקל בקושי ממשי לקבלת רישיון הרפואה על רקע הרשעתו. למצער, ניתן לומר כי להרשעתו תהא "השפעה שלילית" על עתידו המקצועי ועל סיכויי להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי". כך הרשעת הנאשם שבפני בדין תהווה עבורו השפעה שלילית על המשך עיסוקו במקצועו כעורך דין, על אחת כמה וכמה משמדובר בעורך דין בתחום הפלילי.

בת"פ (מחוזי-חיפה) 27397-02-11 מד"י נ' בויראת ואח' אליו הפנה ב"כ הנאשם התייחס בית המשפט המחוזי להשפעה שיש להרשעה בדין על שאלת פסילת רישיון עריכת הדין: במקרה זה יוחסה לנאשמים עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם 2 שהינו עו"ד במקצועו אשר סיים לימודי תואר שני במשפטים ומצוי בשלב הכנה לדוקטורט. בית המשפט נתן משקל לתסקיר חיובי, הנאשם נעדר עבר פלילי, וחלוף זמן מביצוע העבירה 10 שנים. הוטל עליו צו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן במכסה של 240 שעות והוטל פיצוי למתלוננים 1,000 ₪. בית המשפט קבע בהחלטתו כי "הנאשם 2 הנו עו"ד במקצועו, ואין צורך להכביר במלים לגבי השפעתה של הרשעה בעבירת אלימות על עתידו המקצועי".

נוסף לפגיעה התעסוקתית החמורה שעשויה להיגרם לנאשם בעקבות הרשעתו בדין שקלתי אף את הפגיעה הקשה בתדמיתו העצמית של הנאשם אשר כעורך דין פלילי המייצג עצורים ונאשמים למחייתו שהה במעצר קרוב לשבועיים ימים, מהטיעונים עולה כי אף הכיר את חלק מהשוהים עמו במעצר כמי שייצגם בעבר בבית המשפט. במצב דברים זה לאחר הליך פלילי ממושך ודרך טיפולית ארוכה ולא פשוטה שעשה מצאתי כי יש בהרשעה עצמה כדי לפגוע בתדמיתו העצמית של הנאשם.

אציין כי עיינתי בפסיקה שהוגשה מטעם ב"כ המאשימה ביחס לסוגיית אי הרשעה העוסקת בעבירות אלימות. הפסיקה שהוצגה עוסקת בנסיבות ביצוע עבירות חמורות מהמקרה שבפני ואסביר:

ברע"פ 1454/21 פלוני נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בגין עבירת תקיפת בת זוג (אירוע אחד בודד), ערעור בבית משפט מחוזי התקבל והנאשם הורשע שכן "מצופה היה שדעתו תתקרר" בזמן נסיעתו לבית המתלוננת ו"ימלך מביצוע העבירה", ערעור לבית המשפט העליון נדחה. מקרה שונה מהמקרה שבפני, רף האלימות חמור שעה שבית המשפט קבע שם כי "חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר". ברע"פ 1947/22 שריף קבהא נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בעבירת תקיפה- כאשר מחנך (הנאשם) תקף תלמיד, ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והנאשם הורשע, ערעור לבית המשפט העליון נדחה. מקרה זה שונה מהמקרה שבפני, שם דובר במערכת יחסים של מחנך-תלמיד, פערי גילאים ויחסי מרות וכן לא הוכח נזק תעסוקתי מוכח משנקבע כי ראוי להשאיר את שיקול הדעת לבחינת אפשרות העסקה מחדש לרשות הרלוונטית.

ברע"פ 8755/21 איאד אבו עראר נ' מד"י בית משפט השלום קבע כי מדובר בחריג לאי הרשעה בגין עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג (מס' אירועים, הרשעה תשפיע על עתידו המקצועי- הסמכתו כרופא). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והנאשם הורשע, ערעור לבית המשפט העליון נדחה. הנאשם הורשע בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג ובנוסף בתקיפה הגורמת חבלה ממש בבת זוג. שם תדובר בשני מקרים, ברף אלימות גבוה וך שימוש במקל מטאטא וגרימת חבלות של ממש אשר הצדיקו שחזור וגבס בחלק גופה של המתלוננת. המקרה אינו דומה למקרה שבפני בו הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת, מקרה בודד ורף אלימות נמוך.

במקרה שבפני מצאתי כי שקילת השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין. נוכח העובדה שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה במקרה זה והנאשם עבר ועודנו עובר הליך טיפולי מוצלח ומשמעותי, הוכיח פגיעה תעסוקתית ממשית וניכרת פגיעה אפשרית בתדמיתו העצמית. כל אלה מובילים למסקנה כי מקרה זה מצדיק ביטול הרשעה בהתאם להמלצת שירות המבחן. לאור כל האמור לעיל אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

בקביעת רכיב הפיצוי למתלוננת נתתי משקל לחששה של המתלוננת משך תקופה ממושכת מהנאשם עד לתקופה האחרונה בה הדרך הטיפולית שעשה הנאשם החלה נותנת אותותיה בשנה האחרונה והמתלוננת מדווחת כי מערכת היחסים אינה טעונה עוד כפי שהייתה והיא אינה חוששת מפניו היום.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, טיעוני ב"כ הנאשם ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בהחלטתי לעיל לביטול הרשעת הנאשם בדין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב. אני מורה כי הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) במכסה של 240 שעות למשך שנה נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת שפרטיה נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין ע"ס 10,000 ₪ וזאת עד יום 1.11.24. הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירת אלימות למשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 10,000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 30 ימים.

במידה ובתיק העיקרי או בתיק המ"ת יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****-***
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
המזכירות תמציא העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.
המאשימה תעדכן המתלוננת בתוכן גזר הדין.
אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן למעט המלצותיו העונשיות של שירות המבחן.
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.
ניתן והודע היום ז' אלול תשפ"ד, 10/09/2024 במעמד הנוכחים.